

Sygn. akt IV CZ 38/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa J. L.

przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w B.

o zadośćuczynienie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 lipca 2014 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 lutego 2014 r.

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 13 lutego 2014 r. w sprawie z powództwa J. L. przeciwko Skarbowi Państwa – Aresztowi Śledczemu w B. odrzucił wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 grudnia 2013 r. wraz z uzasadnieniem oraz odrzucił wniosek o doręczenie tego wyroku wraz z uzasadnieniem w celu wniesienia skargi kasacyjnej.

Sąd Apelacyjny ustalił, że powód w dniu 31 stycznia 2014 r. złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 grudnia 2013 r. wraz z uzasadnieniem, jednocześnie składając wniosek o doręczenie wymienionego wyroku z uzasadnieniem w celu wywiedzenia skargi kasacyjnej. Powód wskazał, że działający w sprawie pełnomocnik nie złożył w terminie w jego imieniu wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, ani nie poinformował go o fakcie wydania orzeczenia i o jego treści. W dniu 15 stycznia 2014 r. matka powoda, upoważniona do odbierania korespondencji w jego imieniu, odebrała pismo wzywające do wskazania numeru konta bankowego, na które ma zostać przelana kwota zasądzonego zadośćuczynienia i dopiero wówczas powód mógł podjąć czynności w sprawie. W ocenie Sądu wnioski powoda podlegały odrzuceniu gdyż, skoro na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 5 października 2011 r. przyznano mu pełnomocnika z urzędu od tej chwili wszelkie pisma w sprawie, stosownie do treści art. 133 § 3 k.p.c., prawidłowo były kierowane do pełnomocnika. Został on zawiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej, na której był obecny i zapoznał się z treścią zapadłego orzeczenia, a niezłożenie wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku nie stanowi dostatecznej przyczyny dla uznania, że uchybienie terminowi do tej czynności nastąpiło bez winy strony powodowej. Okoliczności wskazywane w uzasadnieniu wniosku o przywrócenie terminu nie mogą być uznane za obiektywne przyczyny uchybienia terminowi, ponieważ zdarzenia o charakterze wewnętrznym, polegające na wadliwej komunikacji strony z jej pełnomocnikiem procesowym, nie wyłączają winy w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c. Wniosek o przywrócenie terminu

przysługuje stronie tylko wtedy, gdy istniała obiektywnie uzasadniona przyczyna uchybienia terminowi do dokonania czynności procesowej.

Powód zaskarżył powyższe postanowienie w zakresie odrzucenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 grudnia 2013 r. wraz z uzasadnieniem w celu wniesienia skargi kasacyjnej. Zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 169 § 1 k.p.c. w zw. z art. 168 § 1 k.p.c., poprzez ich niezastosowanie, co skutkowało błędnym odrzuceniem wniosku podczas gdy powód w piśmie z dnia 31 stycznia 2014 r., wykazał przesłanki określone w art. 169 § 1 k.p.c., niezbędne dla przywrócenia terminu. Skarżący wniósł o zmianę postanowienia poprzez uwzględnienie wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem celem wywiedzenia skargi kasacyjnej, ewentualnie o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył:

Kwestia uchybienia terminowi do złożenia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem celem wywiedzenia skargi kasacyjnej została rozstrzygnięta postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 13 lutego 2014 r., który odrzucił wniosek powoda o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności. Postanowienie powyższe, jako kończące postępowanie incydentalne, podobnie jak postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie i nie podlega zaskarżeniu (por. m.in. uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001, nr 1, poz. 1, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2000 r., III CKN 990/00, nie publ., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2003 r., I CZ 195/02, nie publ., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2005 r., II UZ 72/04, OSNP 2005, nr 20, poz. 325). Taki charakter ma dopiero postanowienie odrzucające dany środek odwoławczy lub wniosek jako wniesione po upływie ustawowego terminu. Niezaskarżalne postanowienie może być skontrolowane w ramach rozpoznawania zażalenia na postanowienie o odrzuceniu kasacji lub innego wniosku kończącego postępowanie, którym w obecnej sprawie było doręczenie tego wyroku wraz z uzasadnieniem w celu wniesienia skargi kasacyjnej. Warunkiem tzw. uprzedniej kontroli prawidłowości orzeczenia

w przedmiocie przywrócenia terminu, jako mającego wpływ na wynik sprawy, na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394³ § 3 k.p.c., przy rozpoznawaniu zażalenia, musi być jednak zamieszczenie w nim odpowiedniego wniosku. Gdy w sprawie występuje profesjonalny pełnomocnik, wniosek powinien być jednoznacznie sformułowany, gdyż nie ma podstaw do przypisywania pismom przez niego wnoszonym treści wprost w nich nie wyrażonych (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2008 r., I CZ 45/08, nie publ.). Zażalenie wniesione przez powoda nie zawiera jednak wniosków ani zarzutów w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy, skoro wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku został odrzucony, nie może budzić zastrzeżeń odrzucenie samego wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku. Z tych względów zażalenie jest nieuzasadnione i podlega oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.